

XXVII. IDEM. Episcopo Belvacen. [c. an. 1213. Româ in Galliam.]

Ad denunciationem unius honesti viri, qui desert consanguinitatem, & de fama vel scandalo docet, impeditur matrimonium contrahendum.

Com in tua Dicecesi: Et infra. Sanc quia contingit interdum, quod aliquibus volentibus matrimonium contrahere, bannis (ut tuis verbis utamur) in Ecclesiis editis, ac nullo contradicere publice componente, licet fama privatum impedimentum deferat parentele, cum ex parte contrahentium juramenta majorum de sua propinquitate, ut suspitionis tollatur materia offeruntur: quid tibi sit faciendum in casibus hujusmodi, quasivisti. Ad quod taliter respondemus, quod si persona gravis, cui fides sit adhibenda, tibi denunciatur, quod hi, qui sunt in matrimonio copulandi, se propinquitate contingant, & de fama vel scandalo doceat; aut etiam per te ipsum polliceri certificari de plano: non solum debes juramenta parentum sponte oblata non recipere, verum etiam eos, qui sic contrahere nituntur, si moniti induci nequeverint, compellere, ut a tali contractu desistant, vel contra famam hujusmodi, secundum tue discretionis arbitrium juramenta exhibeant propinquo. Alioquin si persona denunciatis, non extiterit talis, ut diximus, & de fama p, vel de scandalo non poterit edoceri, ad desistendum monere poteris, non compellere contrahentes.

offerantur. P aut de fama, &c.

offerantur. P aut de fama, &c.

offerantur. P aut de fama, &c.

offerantur. P aut de fama, &c.

XXVIII. HONORIUS III. Episcopo Berguen. [c. an. 1225. Româ in Flaminiam.]

Mulieri, que negat se in matrimonium consensisse, non creditur, marito probante contrarium: sicut si probat se consensisse, per metum, qui potest cadere in conscientiam.

Mulieri, que negat se in matrimonium consensisse, non creditur, marito probante contrarium: sicut si probat se consensisse, per metum, qui potest cadere in conscientiam.

Mulieri, que negat se in matrimonium consensisse, non creditur, marito probante contrarium: sicut si probat se consensisse, per metum, qui potest cadere in conscientiam.

Mulieri, que negat se in matrimonium consensisse, non creditur, marito probante contrarium: sicut si probat se consensisse, per metum, qui potest cadere in conscientiam.

XXIX. GREGORIUS IX. [c. an. 1235. Româ.]

In matrimonium sponsalibus debet esse libertas, unde in eis promissa pena non obligat.

In matrimonium sponsalibus debet esse libertas, unde in eis promissa pena non obligat.

In matrimonium sponsalibus debet esse libertas, unde in eis promissa pena non obligat.

In matrimonium sponsalibus debet esse libertas, unde in eis promissa pena non obligat.

XXX. IDEM Episcopo Cenomanen. [c. an. 1236. Româ in Galliam.]

Sponsalia de futuro transeunt in matrimonium per carnalem copulam subsecutam, sed non per nulum carnalis copule tantum. Hoc dicit cum cap. fina. infra eodem.

Sponsalia de futuro transeunt in matrimonium per carnalem copulam subsecutam, sed non per nulum carnalis copule tantum. Hoc dicit cum cap. fina. infra eodem.

Sponsalia de futuro transeunt in matrimonium per carnalem copulam subsecutam, sed non per nulum carnalis copule tantum. Hoc dicit cum cap. fina. infra eodem.

Sponsalia de futuro transeunt in matrimonium per carnalem copulam subsecutam, sed non per nulum carnalis copule tantum. Hoc dicit cum cap. fina. infra eodem.

XXXI. IDEM. [c. an. 1236. Româ.]

Sponsalia de presenti non solvantur per sequens matrimonium, etiam carnalis copula consummatum: sed sponsalia de futuro etiam perata solvantur per sequentia de presenti.

Sponsalia de presenti non solvantur per sequens matrimonium, etiam carnalis copula consummatum: sed sponsalia de futuro etiam perata solvantur per sequentia de presenti.

tum interpositum, five non; non licet alteri ad alia vota transire: quod si fecerit, secundum matrimonium de facto contractum, etiam sit carnalis copula subsecuta, separari debet, & primum in sua firmitate manere. Verum si inter ipsos accessit tantummodo promissio de futuro, utroque dicente alteri, Ego te recipiam in meam, & ego te in meum, five verba similia; si alius mulierem illam per verba de presenti desponsaverit, etiam inter ipsam & primum, juramentum intervenierit, sicut diximus, de futuro, hujusmodi desponsationis intuitu secundum matrimonium non poterit separari; sed eis est de violatione fidei penitentia injungenda.

PITH. 32. Ego te in meam accipio, & ego te accipio in meum. Cap. 3. & 4. inf. de spons. duor.

XXXII. IDEM. [c. an. 1236. Româ.]

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium. Prater Doctores vide Geminianum & Franciscum in c. 1. § idem, de des. imp. lib. 6. Sylvest. in summa, verbo, Matrimonium 2. q. 16. & Ale. tract. de pro. sumpt. reg. 3. p. 48.

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium.

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium.

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium.

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium.

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium.

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium.

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium.

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium.

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium.

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium.

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium.

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium.

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium.

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium.

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium.

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium.

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium.

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium.

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium.

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium.

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium.

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium.

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium.

Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium.

Alex. III. tempore, matrem puella cognovit, & eam in uxorem accepit: [Et infra a.] Consultationi tue taliter respondemus, quod si prafatus vir matrem puella, antequam septimum annum compleisset, in uxorem accepit, matrimonium non dissolvat, cum desponsationes hujusmodi nulle sint, que in cunabulis sunt. Verum si postquam puella septimum annum complevit, prafatus vir matrem ejus accepit uxorem, cum sponsalia ex tunc placere consueverint, inter eos sententiam divortii non differas promulgare, nec ipsum filiam hanc matrem habere permittas.

Unde qua dicitur an hujusmodi matrimonium stare debeat, a nobis exinde consultum postulasti. Super quo.

V. IDEM Eboracen. Episcopo. [c. an. 1180. Româ in Angliam.]

Sponsalia nulla ex defectu consensu, non creant publice honestatis justitiam: sponsalia vero aliqua vel legitimo modo fuerint dissoluta.

Sponsalia nulla ex defectu consensu, non creant publice honestatis justitiam: sponsalia vero aliqua vel legitimo modo fuerint dissoluta.

Sponsalia nulla ex defectu consensu, non creant publice honestatis justitiam: sponsalia vero aliqua vel legitimo modo fuerint dissoluta.

Sponsalia nulla ex defectu consensu, non creant publice honestatis justitiam: sponsalia vero aliqua vel legitimo modo fuerint dissoluta.

Sponsalia nulla ex defectu consensu, non creant publice honestatis justitiam: sponsalia vero aliqua vel legitimo modo fuerint dissoluta.

Sponsalia nulla ex defectu consensu, non creant publice honestatis justitiam: sponsalia vero aliqua vel legitimo modo fuerint dissoluta.

Sponsalia nulla ex defectu consensu, non creant publice honestatis justitiam: sponsalia vero aliqua vel legitimo modo fuerint dissoluta.

Sponsalia nulla ex defectu consensu, non creant publice honestatis justitiam: sponsalia vero aliqua vel legitimo modo fuerint dissoluta.

Sponsalia nulla ex defectu consensu, non creant publice honestatis justitiam: sponsalia vero aliqua vel legitimo modo fuerint dissoluta.

Sponsalia nulla ex defectu consensu, non creant publice honestatis justitiam: sponsalia vero aliqua vel legitimo modo fuerint dissoluta.

Sponsalia nulla ex defectu consensu, non creant publice honestatis justitiam: sponsalia vero aliqua vel legitimo modo fuerint dissoluta.

Sponsalia nulla ex defectu consensu, non creant publice honestatis justitiam: sponsalia vero aliqua vel legitimo modo fuerint dissoluta.

Sponsalia nulla ex defectu consensu, non creant publice honestatis justitiam: sponsalia vero aliqua vel legitimo modo fuerint dissoluta.

cu desponsata fuerit, eam ducere in uxorem, nec fas est eidem sponsato de consanguinitate sponsa, sibi aliquam copulare.

cu desponsata fuerit, eam ducere in uxorem, nec fas est eidem sponsato de consanguinitate sponsa, sibi aliquam copulare.

cu desponsata fuerit, eam ducere in uxorem, nec fas est eidem sponsato de consanguinitate sponsa, sibi aliquam copulare.

cu desponsata fuerit, eam ducere in uxorem, nec fas est eidem sponsato de consanguinitate sponsa, sibi aliquam copulare.

cu desponsata fuerit, eam ducere in uxorem, nec fas est eidem sponsato de consanguinitate sponsa, sibi aliquam copulare.

cu desponsata fuerit, eam ducere in uxorem, nec fas est eidem sponsato de consanguinitate sponsa, sibi aliquam copulare.

cu desponsata fuerit, eam ducere in uxorem, nec fas est eidem sponsato de consanguinitate sponsa, sibi aliquam copulare.

cu desponsata fuerit, eam ducere in uxorem, nec fas est eidem sponsato de consanguinitate sponsa, sibi aliquam copulare.

cu desponsata fuerit, eam ducere in uxorem, nec fas est eidem sponsato de consanguinitate sponsa, sibi aliquam copulare.

cu desponsata fuerit, eam ducere in uxorem, nec fas est eidem sponsato de consanguinitate sponsa, sibi aliquam copulare.

cu desponsata fuerit, eam ducere in uxorem, nec fas est eidem sponsato de consanguinitate sponsa, sibi aliquam copulare.

cu desponsata fuerit, eam ducere in uxorem, nec fas est eidem sponsato de consanguinitate sponsa, sibi aliquam copulare.

cu desponsata fuerit, eam ducere in uxorem, nec fas est eidem sponsato de consanguinitate sponsa, sibi aliquam copulare.

cu desponsata fuerit, eam ducere in uxorem, nec fas est eidem sponsato de consanguinitate sponsa, sibi aliquam copulare.

cu desponsata fuerit, eam ducere in uxorem, nec fas est eidem sponsato de consanguinitate sponsa, sibi aliquam copulare.

cu desponsata fuerit, eam ducere in uxorem, nec fas est eidem sponsato de consanguinitate sponsa, sibi aliquam copulare.

cu desponsata fuerit, eam ducere in uxorem, nec fas est eidem sponsato de consanguinitate sponsa, sibi aliquam copulare.

cu desponsata fuerit, eam ducere in uxorem, nec fas est eidem sponsato de consanguinitate sponsa, sibi aliquam copulare.

cu desponsata fuerit, eam ducere in uxorem, nec fas est eidem sponsato de consanguinitate sponsa, sibi aliquam copulare.